

Ik ben als boer geboren, mijn adelstand
'k heb nooit mijn aard verloren, 'k blijf trouw aan 't land.

TER ZALIGE GEDACHTENIS AAN DE HEER
GERARD JAN DE SMET

echtgenoot van Mevrouw **LUCIE VERCRUYSSÉ**

geboren te Uuwegem, de 25 februari 1911 en godvruchtig overleden te St.-Denijs Boekel, de 24 februari 1966, gestorkt door de H. Sakramenten der zieken.

Bewaarder van het kerkje te Wijlegem.
Lid van de Kerkraad van St.-Blasius Boekel.
Ijveraar van de Bond van het H. Hart.

Een schoon mens is heengegaan. Een boer in de kracht van zijn jaren, moest zijn hofstede overlaten. Een vader met een talrijk gezin moest zijn vrouw en kinderen achterlaten. De wegen van de Heer zijn de onze niet...

Geboren uit een groot gezin dat juist vóór 41 jaar in dezelfde omstandigheden zijn vader verloor, heeft hij van jongsaf aan met grote moed het leven aangepakt.

Waar zijn broer priester werd, en zijn zuster naar de Missies trok heeft hij 't overgeërfde ideaal van diepgelovige boer trouw bewaard. Samen met zijn echtgenote is hij erin geslaagd een groot hof tot volle rendement te brengen, en er een schoon gezin te stichten.

Door zijn leven heen straalde de goedheid, de diepe godsdienstige overtuiging. Een gesprek met hem was geen praatje over het weer; een vraag aan hem werd niet beantwoord met een leeg gebaar; zijn gebed was geen zinloos gepevel, maar een waarachtig gesprek met de aanwezige God; zijn leven was geen wroeten alleen, maar een dienst en een lofzang aan de Heer, die velden vruchtbaar maakt en het zaad doet kiemen.

Ook de „luister van het Huis Gods“ behartigde hij: met zijn zware en gevormde stem luisterde hij de kerkelijke diensten op en trok de andere zangers mee. Op elke begrafenis van de twee Boekels heeft hij gezongen.

Hij zorgde voor het kerkje te Wijlegem, dat met de twee hoven een

stukje ongerepte schoonheid van onze oude vlaamse buiten blijft. Hij stelde belang in alle sociale en kerkelijke instellingen.

En plots nam dat schoon leven een einde. Kort nadat op Aswoensdag de kruiskes waren uitgedeeld „Gedenk o mens dat Gij stof en as zijt“ is hij van ons heengegaan.

Wat er in dat lichaam en in dat hart is omgegaan kan geen mens beschrijven. Zonder verpozing van dag noch nacht voelde hij in hevige pijn zijn krachten verminderen en zijn lichaam uitmergelen.

In volle bewustzijn van wat er hem te wachten stond, zag hij dag voor dag het einde naderen, en had nog de kracht om alles te regelen, en zoveel hij nog kon voor de toekomst van de zijnen te zorgen.

Toch heeft niemand hem ooit horen klagen, heeft hij samen met zijn gezin de kracht gehad om welbewust de dood te aanvaarden als de laatste dienst, het laatste offer dat hij aan de Heer kon brengen: de echt christelijke levenshouding van de mens tegenover de dood.

Met hem aanvaarden zijn echtgenote, zijn kinderen, zijn moeder, zijn familie en wij allen Gods wilsbeschikking, in de vaste overtuiging dat hij reeds de woorden heeft gehoord „Kom binnen, goede en getrouwe dienaar, en neem bezit van de plaats die U van eeuwigheid is voorbereid“.

Vandaar zal hij de laatste woorden van zijn echtgenote beantwoorden, die hij hier misschien niet meer heeft gehoord: „Gij zult toch voor ons blijven zorgen“.

*De familiën DE SMET, RUYSSCHAERT,
VERCRUYSSÉ en TACK,*

danken U voor de blijken van genegenheid.

Uitg. Ces. De Vos, kosten. St. Denijs Boekel.